

ADVENDIAJA II PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Js40 ,1-5.9-11)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Lohutage, lohutage minu rahvast, ütleb teie Jumal. Rääkige Jeruusalemma südamele ja kuulutage temale, et tema vaev on lõppenud ja tema süü lepitatud. Kuulutage temale, et ta on saanud oma pattude eest karistada, kahekordselt kõigi oma pattude eest.

Hääl hüüab: “Valmistage kõrbes Issandale tee, tehke kõnnumaal tasaseks Jumala rada. Kõik orud tõusku ja mäed vajugu, kõver tee saagu sirgeks ja konarlik siledaks. Siis ilmub Issanda au ja kogu loodu saab seda näha.”

Astu kõrgele mäele, sina, kes sa Siionile rõõmusõnumi tood, tõsta valjusti oma häält, Jeruusalemma rõõmukuulutaja! Tõsta häält, ära karda. Ütle juuda linnadele: "Vaata, teie Jumal!" Vaata, Issand tuleb väes ja tema käsivars valitseb! Vaata, tema käes on palk töö eest ja tema autasu on ta ees! Tema hoiab oma karja nagu karjane, kogub kõik lambad oma käsivarrega, kannab tallesid süles ja talutab imetajaid lambaid.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps85 ,9ab-10. 11-12.13-14 R:)

R: Issand, osuta meile oma heldust ja lunasta meid.

Ma tahan kuulda, mida Issand Jumal räägib,
tõesti, ta kuulutab rahu oma rahvale ja oma vagadele.

Tema abi on ligi neile, kes teda kardavad,
tema kirkus elab meie maal.

R:

Heldus ja tõde saavad kokku,
õigus ja rahu annavad teineteisele suud,
maa seest võrsub tõde,
õigus vaatab alla taevast.

R:

Jah, Issand annab meile kõik hea,
meie maa kannab vilja.

Õiglus kõnnib tema ees

ja käib tema jälgedes.

R:

(Teine lugemine 2Pe3 ,8-14)

Lugemine püha apostel Peetruse teisest kirjast:

Mu armsad, ärgu see olgu teil teadmata, et Issanda juures on üks päev nagu tuhat aastat ja tuhat aastat nagu üks päev. Issand ei viivita täitmast oma töotust, nagu arvavad mõned, vaid tema on teiega kannatlik. Tema ei taha ju, et keegi hukkuks, vaid et kõik parandaksid meelt. Sest Issanda päev tuleb nagu varas. Siis saab taevas mürinal otsa ja maailma algained lagunevad tulelõomas, ja maad ning kõike, mis inimene on seal loonud, ei leita enam. Aga kui see kõik on nõnda hukkamisele määratud – missugused peate siis olema teie oma püha eluviisi ja vagaduse poolest, et te võiksite Issanda päeva tulemist kiirustada ja ära oodata. Selle päeva tulemist, mil süüdatud taevad saavad kuumuses otsa ja algained tulelõomas lagunevad. Kuid meie ootame tema töotuse järgi uusi taevaid ja uut maad, kus õiglus elab. Sellepärast, mu armsad, oodake, et tema leiaks teid rahu sees – rikkumatutena ja laitmatuina.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 3,4.5)

Halleluuja. Valmistage Issandale teed, õgvendage tema rajad, kogu maailm saab meie Jumala lunastust näha. Halleluuja.

(Evangeelium Mk1 ,1-8)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Jeesuse Kristuse rõõmusõnumi algus. Nõnda nagu on kirjutatud prohvet Jesaja raamatus: “Vaata, ma läkitan oma saadiku sinu palge eele, kes valmistab sulle tee.” Hüüdjä hääl on kõrbes:

“Valmistage Issandale tee, õgvendage tema rajad!”

Sel ajal oli Johannes kõrbes ja kuulutas meelesparanduse ristimist pattude andeksandmiseks. Ja tema juurde tulid kokku kogu Juudamaa rahvas ja kõik Jeruusalemma elanikud, ning kui nemad olid oma patud üles tunnistanud, ristas Johannes nad Jordani jões. Aga Johannese rõivad olid kaamelivillast, ja tema niuete ümber oli nahkvöö; tema toiduks olid rohutirtsud ja metsmesi, ning ta kuulutas:

“Pärast mind on tulemas keegi, kes on vägevam kui mina, kellel ma ei ole väärt kummardades sandaalirihma lahti päästma. Mina ristin veega, aga tema ristib teid Püha Vaimuga.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armas kuulaja, kord ühes vabakoguduses luges üks ilmikjutlustaja Apostlite tegude raamatu 22. peatükist: “Mina, Paulus, olen Juuda mees, sündinud Tarsoses Kiliikiamaal ja üles kasvatatud siinsamas linnas, ja ma olen õpetatud Gamalieli jalgade ees täpselt esiisade Seadust mööda, olles innukas Jumala taganõudja.”

Nüüd hakanud jutlustaja-vend kirja seletama, ning öelnud: “Jah, küll apostel Paulus oli ikka alandlik – ta istus kaameli jalgade ees ja kuulas Jumala sõna...”

Jah, “Gamaliel” ja “kaamel” kõlavad tõesti üsna sarnaselt, kuid tegelikult on neil muidugi suur vahe. Gamaliel oli kuulus rabi Jeesuse-aegsel Juudamaal, hea seadustetundja, kelle tarkusi oli Paulusel au ja õnn õppida; kaamel on aga kõrbeloom, kes suudab nädalaid joomata olla, ning süüa kaktuseid ja suure nälja korral isegi kalanahka, kui ta seda kõrbes peaks kusagilt kätte saama.

Jutlustaja-venna tunnustuseks peab aga möönma, et moraalses mõttes ei öelnudki ta midagi väga valesti: nii mõnigi kord võib alandlikkusest olla tõesti rohkem kasu kui suurest raamatutarkusest. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, vanemas eas hakkab inimene vaatama tagasi oma möödunud elule ja nii mõnelgi tekib pensionile siirdudes tahtmine kirjutada memuaare. Aga millest seal kirjutada, kuidas hinnata tagantjärele oma tegusid? Mida on siis inimene nii hirmus head teinud, mille üle võiks ta uhke olla? Päris ausalt mõeldes märkame, et isegi meie õnnestumised on enamasti sõltunud pigem soodsast juhusest. Näiteks see, kui meil on ette näidata, et omal ajal sai valitud eriala või tegevusvaldkond, millega on olnud võimalik elatist teenida; võibolla on meil olnud õnne leida partner, kellega loodud suhe on püsinud ja lapsedki on üles kasvanud eluga hakkamasaavateks inimesteks... Aga ikkagi, täpselt nii nagu see kõlab: meil on olnud õnne...

Oma edusamme vaagides märkame, milles oleme olnud andekad. Anne tähendab aga ju midagi mis on antud, mis iseenest ei ole meie eneste teene. Apostel Paulus on öelnud: “Mis sul on, mida sa ei oleks saanud? Aga kui sa selle oled saanud, mis sa siis kiitled, otsekui sa ei oleks seda saanud?” (1Kr 4,7). Tegelikult on isegi töökus ja südikus teatud määral anded, ning õnnestumiste taga on sageli saatuse heldus.

Kui ma mõtlen aga omaenda vaimulikule elutööle, siis pean kahjuks tunnistama, et vägevaid tegusid sealt ei leia: minu palve peale pole ükski pidalitõbine puhtaks saanud, ega küürakas selga sirgeks ajanud; madude ega skorpionitega pole ma targu julgenud katsetadagi... Lõpuks kahtlen selleski, kas ükski patune on minu manitsuste peale meelt parandanud. Pigem pean tundma hirmu kõige selle ees, millega olen nii Jumalat kui inimesi ära pahandanud... Nii et võibolla saab praegugi keegi, kes istub kaameli jalgade ees, Jumala tahtest rohkem teada kui siin, minu õpetusi kuulates.

Tundub, et võibolla saavad kõige kindlamalt oma elule positiivse hinnangu anda arstid, sest nemad päästavad elusid päris sõna otseses mõttes; kuid nemadki ei tea, kas kasutavad need päästetud inimesed oma järgnevaid elupäevi millekski heaks, või teevad kurja ning hukutavad enda ja teistegi hinge just pärast seda, kui arstid on nad kangelaslikult surma lävelt tagasi toonud ja terveks ravinud.

Kuid isegi kui meil oleks ette näidata vägevaid tegusid, siis leiame Matteuse evangeeliumist kena kirjakoha mis meie uhkusele otsekohe pidurid peale paneb. Jeesus manitseb seal: "Paljud ütlevad mulle tol päeval: "Issand, Issand, kas me ei ole sinu nimel ennustanud ja sinu nimel kurje vaime välja ajanud ja sinu nimel teinud palju vägevaid tegusid?" Ja siis ma tunnistan neile: Ma ei ole teid kunagi tundnud, minge ära minu juurest, teie ülekohtutegijad!" (Mt 7,22-23)

Armsad õed ja vennad, ka meie saame ristida ainult veega, sellepärast peab meil jätkuma ausust kahetseda oma patte ja loota Jumala armule, meil peab jätkuma alandlikku meelt tunnistada koos Johannesega: "Kord on taas tulemas keegi, kes on vägevam kui inimesed, kellel me ei ole väärt kummardades sandaalirihma lahti päästma. Tema ristib Püha Vaimuga." Amen.